

obch. zák., takže tu není předpokladu pro přípustnost dovolacího rekursu ve smyslu Šu 16 nesp. řízení.

Čís. 2265.

Jak stanoviti odhadní cenu nemovitostí při posloupnosti ve statek střední velikosti (§ 8 zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy). Lze se vzdáti práva nápadnictví ve prospěch nejbližšího pak nápadníka.

(Rozh. ze dne 13. února 1923, R I 113/23.)

P o z ů s t a l o s t n í s o u d stanovil přejímací cenu statku střední velikosti na 159.000 Kč a přejímatelem třetího syna zůstavitelova Emila S-a, ježto nejstarší syn Alfred zůstavitele předemřel a druhý syn Rudolf se vzdal nápadnického práva ve prospěch bratra Emila, jenž co do stáří přímo po něm následoval. Návrh zástupce dětí předemřelého syna Alheda, by přejímatelem bylo stanoveno nejstarší z těchto dětí, byl s poukazem na § 6 zák. zamítnut. Při odhadu statku připojil se soudce k posudku znalců, vyloučiv použití odhadního řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. R e k u r s n í s o u d usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jelikož rekursní soud rozhodnutí prvního soudu potvrdil, jest dovolací stížnost dle Šu 16 čís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. přípustna jen v případě zřejmé nezákonnosti, rozporu se spisy nebo zmatečnosti. Žádného z těchto případů tu není. Na vývody dovolací stížnosti se především podotýká, že § 8 zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy nepředpisuje výslech představeného obce za přítomnosti účastníků a že není zákonného ustanovení, dle něhož by zjištění hodnoty statku ve smyslu Šu 8 zákona provést se mělo dle předpisů min. nařízení ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. Naopak stanoví zákon ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. v právě uvedeném paragrafu sám, jak dlužno hodnotu statku zjistiti, a jak jest při tom znalcům postupovati. Těmto předpisům bylo vyhověno. První soud tedy nepochybil, když s poukazem na § 33 odhadního řádu nemovitostí zamítl návrh stěžovatelky, by odhad byl dle tohoto řádu proveden. Že při zjištění hodnoty statku byl přiměřený zřetel vzat na hospodářský inventář, jenž dle posledního odstavce Šu 8 zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy ani nemá býti samostatně odhadnut, vytýčil správně již soud rekursní. Avšak také přejímatel statku byl ustanoven dle zákonných předpisů správně. Přejímatele statku ustanovuje soud dle Šu 6 zákona dle práva a pořadu zákonné posloupnosti dědické a jsou z několika zároveň nastupujících d ě d í c ů povolání jednotliví, pokud se nedohodnou, tak, že z pravidla přísluší mužským dědicům přednost před ženskými a mezi několika d ě d í c i téhož pohlaví starším před mladšími, při čemž však příbuzní dle stupně bližší mají vždy přednější právo před vzdálenějšími. Josef S. jest však nejen

starší, než nezl. syn stěžovatelky Vojtěch S., nýbrž jest také s y n e m zůstavitelovým, kdežto nezl. Vojtěch S. jest toliko jeho vnukem. Pokud v této souvislosti stěžovatelka vytýká, že vzhledem na zájmy nápadníka a spoludědiců, vzájemně si odporující bylo dle §u 6 odstavec čtvrtý zákona postarati se o oddělené zastoupení alespoň nezl. Vojtěcha S-a, lze připustiti, že by bylo tomuto zákonnému předpisu spíše vyhovovalo, kdyby stěžovatelka Josefina S-ová nebyla zastupovala všechny své nezletilé děti, jakmile jedno z nich činilo nároky na převzetí statku, že však ani tu nelze mluvit o nějaké zřejmé nezákonnosti, jelikož zájmy nezl. Vojtěcha S-a odporovaly v prvé řadě zájmům nápadníka Emila S-a a vůči němu dostatečně chráněny byly a jsou. Konečně vytýká stěžovatelka, že při ustanovení přejímatele statku neměly nižší soudy dbáti toho, že se syn Rudolf S. svého práva v e p r o s p ě c h mladšího svého bratra Emila S-a vzdal, než ani tato výtka neobstojí, neboť jest sice pravdou, že nápadník dle zákona povoláný nemůže právem jemu jako nápadníku zákonem propůjčeným volně nakládati, avšak v tomto případě to na váhu nepadá, jelikož Emil S. byl pro případ, že se jeho starší bratr nápadnictví zřekne, povolán již dle zákona.

Čís. 2266.

Přípustnost dovolacího rekursu v otázce útrat, bylo-li usnesení prvního stolice, obsahující též výrok o útratách, rekursním soudem v celku, tudíž i ve výroku o útratách, v tomto však bez dalšího odůvodnění, zrušeno. Po vyhlášení vyrovnacího řízení dlužno odstraniti pouze práva zájemní, uhrazovací a zadržovací, nabytá proti předpisu §u 10 vyr. ř., nikoliv však i přísudky exekučních útrat, jež vzešly vymáháním oněch práv.

(Rozh. ze dne 13. února 1923, R I 115/23.)

Dne 6. prosince 1922 vykonán byl zájem ve prospěch vymáhajícího věřitele a u s n e s e n í m p r v é h o s o u d u ze dne 7. prosince 1922 byly stanoveny útraty účasti při výkonu exekuce a poplatky výkonného orgánu. Do provedení zájmu a usnesení ze dne 7. prosince 1922, jímž byly stanoveny útraty intervence a poplatek výkonného orgánu, stěžoval si vyrovnávací správce, ježto dne 6. prosince 1922 byla vyvěšena na desce vyhláška o zahájení vyrovnání ohledně dlužnickovy firmy. R e k u r s n í s o u d zrušil napadený zájem i usnesení s ním související, ježto dle §u 10 vyr. ř. nebylo lze dne 6. prosince 1922 nabytí zastavního práva na věcech dlužnickových.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu ve výroku o útratách účasti při výkonu exekuce a o poplatku výkonného orgánu.

D ů v o d y:

Napadeným usnesením rekursního soudu byly mimo jiné zrušeny zájem, vykonaný dne 6. prosince 1922 ve prospěch vymáhající věřitelky, a usnesení ze dne 7. prosince 1922, jímž byly stanoveny útraty inter-